

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžf/55/2012
Identifikačné číslo spisu:	3712200856
Dátum vydania rozhodnutia:	01.08.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:3712200856.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: P. S., bytom H. XXXX/X-XX, F. W., zastúpený: JUDr. Marián Rojko, advokát so sídlom Železničná 90/12, Považská Bystrica, proti odporcovi: Daňový úrad Trenčín, so sídlom K dolnej stanici 22, Trenčín, o neurčitom návrhu, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/19/2012-37 zo dňa 15.05.2012, jednomyseľne

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/19/2012-37 zo dňa 15. mája 2012 z r u š u j e a v e c v r a c i a na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením krajský súd zastavil konanie o vydanie predbežného opatrenia podľa § 104 ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) z dôvodu neodstrániteľného nedostatku podmienky konania, nedostatku právomoci súdu, keď dospel k záveru, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal v správnom súdnictve podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku vydania predbežného opatrenia, avšak tento inštitút je v konaní podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku v zmysle § 246c ods. 1 O.s.p. vylúčený.

Proti uzneseniu krajského súdu podal navrhovateľ včas odvolanie, v ktorom uviedol, že sa svojím návrhom domáhal ochrany pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, pretože bol nezákonným postupom odporcu ukrátený na svojich právach a právom chránených záujmoch. Namietal, že napadnuté uznesenie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože konanie netrpí nedostatkom podmienok konania, nedostatkom právomoci súdu, keďže právomoc súdu je daná v zmysle § 250v ods. 1 O.s.p. Krajský súd nesprávne posúdil podanie navrhovateľa. Z obsahu návrhu je zrejmé, že sa domáhal ochrany pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy podľa 250v O.s.p. a domáhal sa vydania zákazu pokračovať v porušovaní jeho práva, ku ktorému dochádza v konaní odporcu č. 670/320/45692/2011. Navrhovateľ v čase podania návrhu, ani v čase rozhodnutia krajského súdu nebol zastúpený advokátom, ani sám nemá právnické vzdelanie, preto nemal procesnú spôsobilosť

a nebol riadne zastúpený. Krajský súd ho pred vydaním rozhodnutia nevyzval na predloženie plnomocenstva, ktorým by splnomocnil advokáta na zastupovanie v tomto konaní napriek tomu, že navrhovateľ musí byť zastúpený advokátom a vo veci rozhodol. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/19/2012-37 zo dňa 15.05.2012 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní navrhovateľa (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., § 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné.

Najvyšší súd z obsahu súdneho spisu zistil, že navrhovateľ sa návrhom zo dňa 23.01.2012, označeným ako „Návrh na vydanie predbežného opatrenia o pozastavení výkonu daňovej kontroly“ domáhal, aby súd odporcovi nariadil zdržať sa výkonu daňovej kontroly u navrhovateľa, ktorá sa vykonáva za rok 2006 a to až do skončenia vyšetrovania a rozhodnutia orgánov činných v trestnom konaní v súvisiacich veciach.

Krajský súd návrh navrhovateľa posúdil ako návrh na nariadenie predbežného opatrenia a keďže nariadiť predbežné opatrenie v správnom súdnictve v zmysle § 246c veta prvá O.s.p. nie je možné, konanie zastavil.

Záveru krajského súdu o tom, že navrhovateľ sa domáhal nariadenia predbežného opatrenia však nezodpovedá petit navrhovateľa, ktorým sa domáhal, aby súd nariadil odporcovi zdržať sa výkonu daňovej kontroly. Takýto petit obsahuje povinnosť spočívajúcu v zákaze pokračovať v navrhovateľom tvrdenom porušovaní práva v zmysle § 250v ods. 4 O.s.p. Preto návrh navrhovateľa môže byť podľa obsahu (§ 41 ods. 2 O.s.p.) kvalifikovaný aj ako návrh na ochranu pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy podľa § 250v O.s.p. Pre jednoznačné určenie predmetu konania bolo nevyhnutné vyzvať navrhovateľa na odstránenie väd návrhu postupom podľa § 43 O.s.p. a až jeho ustálením je možné vo veci rozhodnúť.

Na základe vyššie uvedeného najvyšší súd napadnuté uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/19/2012-37 zo dňa 15.05.2012 zrušil podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný